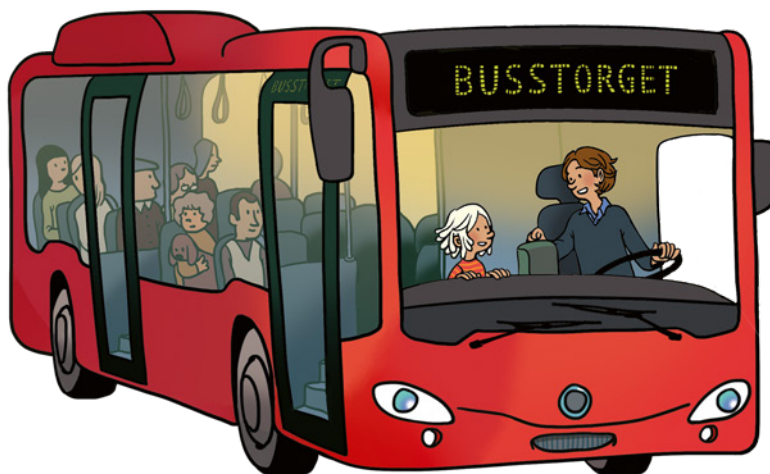

Bojan och elbussen

Johan Anderblad Filippa Widlund

BONNIER
CARLSEN

Bojan leker med sin leksaksbuss. Den kör runt, runt i rummet. Tussan balanserar på taket. Bussen brukar gå väldigt fort, men ikväll går den långsamt.

– Bussen stannar nästan, säger Bojan.

– Den kanske är för tungt lastad? säger mamma.

Bojan lockar med en kattleksak och Tussan hoppar av. Men bussen går lika sakta ändå.

– Har du kört mycket med bussen idag? frågar mamma.

– Hela dagen, svarar Bojan.

– Då kanske batterierna börjar ta slut? säger mamma.

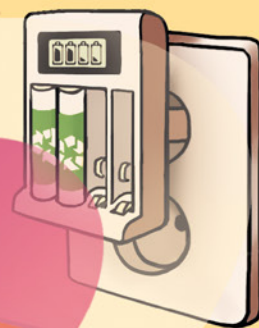

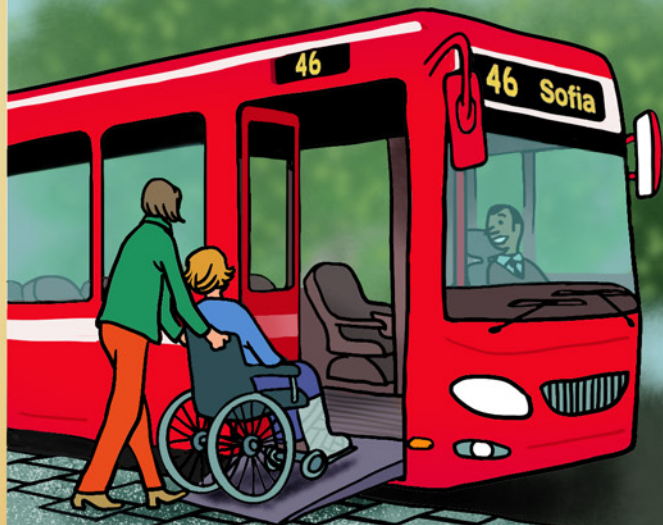
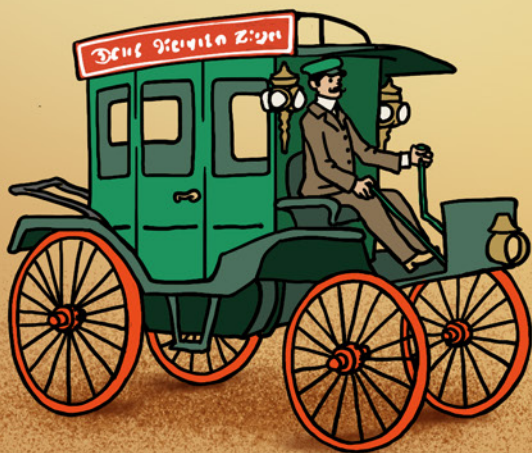
Bojan vänder på bussen. På undersidan finns en liten lucka. Där bakom sitter batterierna.

- Luckan sitter fast.
- Det är meningen, säger mamma och hämtar en skruvmejsel. Hon skruvar loss luckan och tar ur batterierna.

- Måste vi köpa nya? frågar Bojan.
 - Nä, vi kan ladda de här så går de att använda igen.
 - Ladda?
 - Ja, vi fyller på med ny ström. Precis som man gör med en riktig buss när batterierna är urladdade.
 - Går riktiga bussar också på batteri?
 - Ja, en del gör det. Elbussar.
 - Hur vet du det? frågar Bojan.
 - Jag har kört buss.
 - Har du? Berätta!
 - Men först måste vi ladda de här batterierna så att bussen går att köra igen.
 - Du kan berätta medan du gör det, säger Bojan.
- Mamma ler. Hon gillar att berätta om alla jobb hon haft, och hon har kört nästan alla fordon.

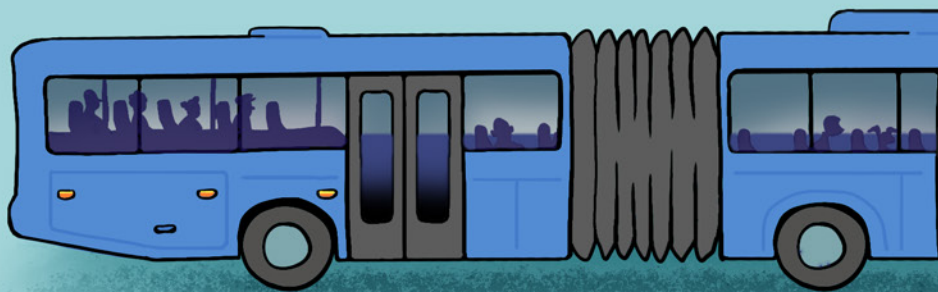

Den första bussen tillverkades 1895 och hade plats för åtta passagerare. Redan då förstod man att det var bra om många kunde åka tillsammans i samma fordon.

Stadsbussar har ofta breda dörrar så att barnvagnar och rullstolar lätt ska kunna komma ombord.

Ledbussar, eller drag-spelsbussar, är extra långa och har en rörlig del i mitten som viks när bussen svänger. De kan ta över hundra passagerare.

En långfärdsbuss kan köra långt, även till andra länder. Den är hög och har plats för femtio passagerare. Bagaget stuvas in i luckor på sidorna.